

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Відгук про Національний художній музей України

Студентки 3-го курсу гр. ФЛТ
ННЦ «Інститут біології»
Мінесенко Станіслави Сергіївни

Київ-2012

Пам'ятаю ще коли я була у школі, ми усім класом відвідали Національний художній музей, але тоді він не справив на мене особливого враження, тому зараз я отримала можливість змінити свою думку.

Почала я огляд із зали № 7- українське мистецтво другої половини ХІХ – початку ХХ століття. Із роботами, представленими у цій залі пов'язане становлення та розквіт національної школи пейзажного живопису.

Найдовше мій погляд зупинився на картині Володимира Орловського «Затишшя». Ця картина відображає звичайний літній день: мати зі своєю дитиною на руках наглядає за старшим сином, який бавиться у струмку, адже на вулиці дуже спекотно. Було дуже приємно знову поринути у ті спекотні дні, відчутти як тебе огортає тепло літа, коли насправді на вулиці вже прийшла зима. Найбільше мене вразило те, як автор зміг максимально реалістично передати сонячне проміння, яке просочується крізь гілки дерев, воно ніби перенесло мене у той літній день, сповнений тиші, спокою та ніжності. Автор не дарма обрав таку назву, адже все в цій картині говорить про затишшя.

«Затишшя»

Наступна зала № 6- українське мистецтво другої половини ХІХ століття також не залишила мене байдужою, а особливо робота Петра Нілуса «Відпочинок». Як я зрозуміла, на цій картині автор зобразив майстра, який присів відпочити після виконаної роботи. Його майстерня переповнена робочим знаряддям, а по підлозі усюди розкидана тирса. Зображення звичайних ремісників можна часто зустріти у роботах Петра Нілуса. «Нілус з особливою ретельністю зображував предметні реалії інтер'єрів, які так виразно розкривають характер їхніх власників». І справді, на передньому

плані ми можемо побачити крісло, на якому відображені навіть найдрібніші деталі так, що складається враження ніби воно стоїть прямо перед тобою.

«Відпочинок»

Серед митців ХХ століття мене найбільше вразили роботи Абрама Маневича «Міський пейзаж» та «Весна на Куренівці». Його мистецтво формувалося на досягненнях імпресіонізму, новаціях модерну та традиціях передвижників, які славили красу повсякденного, буденного. Навіть звичайні міські пейзажі, Маневич доповнював яскравими барвами, які не могли не привернути мою увагу.

«Міський пейзаж»

«Весна на Куренівці»

Отже, поглянувши на картини більш зрілим поглядом, я отримала переважно позитивні емоції і тому, при нагоді, я б іще раз відвідала цей музей.